

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandra Țurcanu,
reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra
Țurcanu împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea
ordinului de concediere, încasarea compensației bănești în locul restabilirii la
muncă, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă
și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 19 iulie 2017 Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana
Apreotesei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de
Stat „Poșta Moldovei” privind anularea ordinului nr. 177 din 28 aprilie 2017 cu
privire la concedierea salariatului, încasarea salariului pentru toată perioada de
absență forțată de la lucru, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de
lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 177 din 28 aprilie 2017 emis
de Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”, reclamanta a fost concediată din
funcția de specialist principal Biroul Operațiuni Poștale Retail, în temeiul art. 86
alin. (1) lit. h) Codul muncii.

A menționat că la 22 februarie 2017, Alexandra Țurcanu s-a adresat către
Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” cu cerere prin care a solicitat acordarea a
6 zile calendaristice din concediul de odihnă anual, pentru perioada anilor 2016–
2017, începând cu 06 martie 2017.

Având în vedere faptul că pînă la 05 martie 2017 nu a fost emis ordinul de
acordare a concediului, la 06 martie 2017 Alexandra Țurcanu s-a prezentat la
serviciu și doar la 07 martie 2017, ora 13.00, fiind la locul de muncă a fost invitată
la Secția resurse umane, unde s-a adus la cunoștință ordinul de acordare a
concediului începând cu 06 martie 2017. La întrebarea de ce despre acordarea

concediului i s-a adus la cunoștință la 07 martie 2017, i s-a comunicat că avînd în vedere faptul cunoașterii despre acceptarea cererii sale de către șeful nemijlocit, urma să nu se prezinte la serviciu.

Ulterior, prin cererea din 10 aprilie 2017, Alexandra Țurcanu a solicitat acordarea pe 13-14 aprilie 2017 a celor două zile din concediul de odihnă pentru anii 2016–2017, zile care de fapt au fost lucrate pe 06 și 07 martie 2017. Pînă la finisarea zilei de muncă pe 12 aprilie 2017, ultima nu a fost informată de către administrația Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” despre acceptarea sau refuzul acordării concediului. Astfel, avînd experiența anterioară și cunoscînd despre faptul că șeful său nemijlocit a acceptat cererea sa, la 13 aprilie 2017 nu s-a prezentat la serviciu considerînd că odată ce nu a fost anunțată despre refuzul acordării concediului, poate absentă.

A menționat că după revenirea la serviciu pe 15 aprilie 2017, a fost admisă în funcție continuîndu-și activitatea și doar la 18 aprilie 2017 s-a solicitat explicație referitor la neprezentarea sa la serviciu la 13 și 14 aprilie 2017.

A susținut că Alexandra Țurcanu a întreprins toate măsurile necesare ce se impun pentru lipsa motivată de la serviciu și anume a depus cerere de acordare a concediului, iar pe 12 aprilie 2017 a telefonat de nenumărate ori la Serviciul resurse umane pentru a afla despre soarta cererii sale.

Așa fiind, consideră că încetarea raporturilor de muncă a avut loc contrar prevederilor legale, iar avînd o vechime în muncă în domeniul poștal de peste 38 ani, denotă acel impact psihologic profund pe care l-a suportat în legătură cu concedierea sa într-o asemenea manieră.

Prin hotărîrea din 22 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” privind anularea ordinului nr. 177 din 28 aprilie 2017 cu privire la concedierea salariatului, încasarea salariului pentru toată perioada de absență forțată de la lucru, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Mariana Apreotesei, în interesele Alexandrei Țurcanu și s-a menținut hotărîrea din 22 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond cu privire la netemeinicia acțiunii depuse de avocatul Mariana Apreotesei, în interesele Alexandrei Țurcanu este corectă și legală.

A stabilit că argumentele invocate de către reclamantă poartă un caracter declarativ și formal și constituie o reproducere a circumstanțelor enumerate în cererea de chemare în judecată și nu pot fi reținute deoarece se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, avînd la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La data de 27 decembrie 2018 Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei a declarat recurs împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2), lit. a), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu deciziile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a menționat că instanțele de judecată nu s-au expus asupra argumentelor invocate de reclamantă și pe marginea încălcărilor invocate fără a argumenta de ce nu pot fi reținute argumentele invocate atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel.

A menționat că ambele instanțe au evitat să se expună asupra motivului neprezentării la serviciu invocat de reclamantă, acesta fiind primul aspect important lăsat fără examinare, la baza hotărârilor contestate fiind puse doar argumentele intimatului.

A susținut că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fi aplicată la examinarea prezentei cauze, cât și au apreciat arbitrar probele.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 30 octombrie 2018 (f.d. 133).

Astfel, recursul declarat la 27 decembrie 2019 de către Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandra Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Apreotesei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh